

V ŽAMBERSKÉ CEMĚ JSOU O KROK DÁL A VYTVÁŘEJÍ CESTU PRO RODINU

Od ledna ponese nezisková organizace CEMA Žamberk nový název - Cesta pro rodinu. V Žamberku i v širším regionu Orlickoústecka už jedenadvacet let organizuje činnosti a poskytuje sociální služby pro rodiny i jednotlivce. Nový název má hlubší podtext a lépe vystihuje poslání organizace, totiž prohloubení činností zaměřených na hodnoty rodiny. Zároveň všechny služby a zařízení současné CEMY – Rodinné centrum, Macešku, Azylový dům, Krizovou pomoc a Dům na půl cesty - „zastřeší“ pod jedno pojmenování.

Změny jsou výsledkem projektu O krok dál a ke konci prosince je vedení CEMY představilo správné radě a záměstnancům organizace.

Rodinným centrem, Maceškou, volnočasovým klubem, zájmovými kroužky a semináři prošly za více než dvě desetiletí stovky rodičů a dětí, ale i seniorů. Služby azylového domu a krizovou pomoc vyhledalo za jedenáctiletou existenci zhruba 700 matek s dětmi v nouzi. Mladí lidé z dětských domovů a výchovných ústavů a bez podpory své rodiny nacházejí od roku 2008 zázemí v Domě na půl cesty, odkud odcházejí lépe připraveni na praktický život. „Vždycky jsme reagovali na nějakou potřebu v regionu službou, kterou zatím nikdo nedělal, až se nám původní záměr docela rozkošatěl,“ uvedla ředitelka a zakladatelka CEMY Dana Hubálková, která vnímá, že dvacátka v životě organizace už je „dospělý věk“.

„Je to věk, ve kterém se většinou rozhlížíme, na co zaměříme pozornost ve svém dalším životě a konání. Stejně tak jsme i my v CEMĚ došli od stadia, kdy jsme měli potřebu podrobně vyhodnotit, kam jsme za ta léta „dorostli“ a jaké mělo naše vynaložené úsilí význam. S pomocí expertů na řízení organizace, personální otázky, strategické plánování, marketing a komunikaci jsme loni na podzim začali s revizí všech našich činností a s ujasňováním, jak chápeme své poslání, jak je naplňujeme a jak je budeme chtít naplňovat dál,“ popisuje Dana Hubálková start projektu, který s kolegy pojmenovali „O krok dál.“

Funkční rodina jako hodnota

V procesu strategického plánování si široký tým zástupců Centra pro rodinu, Domu na půl cesty, Domova na skalách a pod vedením expertů formuloval hlavní směry a cíle celé organizace i jejich jednotlivých služeb a programů. Ujasnil si, že společným jmenovatelem u všech činností CEMY bude vědomé zaměření na posílení hodnot rodiny a funkčního rodinného systému.

„Jsme přesvědčeni, že funkční rodina je jedinečným a nenahraditelným zdrojem základních potřeb a jistot každého člověka. Ten ho získává především jako dítě v rodinném systému, tedy ve vztahu k matce, otci, prarodičům, a v širším rodinném kruhu,“ uvedla Dana

Hubálková. „Proto za podstatné v naší práci považujeme věnovat se hodnotám rodiny více do hloubky. Najít, co a jak můžeme smysluplněji dělat pro to, aby děti i jednotlivci členové rodiny byli spokojeni, aby se rodina nerozpadala. A když už se to stane, tak aby rodiče s naší pomocí těžkou situaci zvládli,“ uvedla vedoucí Rodinného centra a Macešky Lucie Malá. Dodala, že ne každý má v životě možnost „zařadit“ ideální model rodiny a že nastávají situace, kdy to nejde. „Shodli jsme se na tom, že rodina může dobře fungovat, i když jeden z rodičů zůstane s dětmi sám a naši roli je poskytnout rodičům zázemí, pomoc a podporu,“ dodala Dana Hubálková.

I z krize je cesta zpět do života

Pomoc mladým lidem a ženám v nouzi poskytují ve službách Azylový dům a Krizová pomoc nebo v Domu na půl cesty. „Občas se stane, že rodina strádá, vztahy se prudce zhorší, rodiny se rozcházejí ve zlém a mnohdy je zde násilí, dětem se rozpadá domov. Krizová pomoc je určena ženám, které žijí v neúnosných podmínkách,“ upřesnila Dagmar Jansová.

Do Domu na půl cesty zase přicházejí mladí lidé, kteří vyrůstali v dětských domovech a výchovných ústavech, vracejí se z výkonu trestu, nebo to prostě doma nefunguje a oni nemají kam jít. Nemají zázemí a hrozí, že svoji situaci bez podpory nezvládnou. „V Domě na půl cesty se mladí lidé učí hospodařit s penězi, hledat práci, vycházet s okolím, prostě se o sebe postarat. Pomáháme mladým dospělým tak, aby byli schopni vykročit do života, najít si partnera a založit si svoji rodinu a v té rodině se uplatnit,“ vysvětlila Kateřina Adamcová.

Zavádění výstupů projektu O krok dál je fázováno do čtyř etap a skončí roku 2022. O průběhu budeme veřejnost i média pravidelně informovat.

Kontakt pro případné doplnění informací:

Dana Hubálková, ředitelka,
465 381 731, 774 621 301, hubalkova@cema-nno.cz
Cesta pro rodinu, z.ú., Nádražní 22, 564 01 Žamberk,
www.cestaprorodinu.cz,
www.facebook.com/CestaProRodinu22

Text a foto Zdenka Hanyšová Celá,
specialistka na komunikaci a PR

V říjnu 2017 bylo v ČT 1 odvysíláno několik dílů tradičního AZ-kvízu, které byly pro nás, Žamberany, zvláštní tím, že v nich úspěšně soutěžil pan PaedDr. Vladimír Kopal, učitel SŠ OŘS.

Položila jsem mu několik otázek.

Co je to AZ-kvíz?

„Je to vědomostní soutěž, kterou od roku 1997 vysílá brněnské studio České televize. V každém pořadu jsou čtyři soutěžící a vítěz nakonec získává výhru v souboji s bankomatem. Podstatou každé hry je spojit tři strany trojúhelníku. Náповědou jsou počáteční písmena odpovědi. Úspěšný soutěžící může absolvovat za sebou pět pořadů. Komu se to podaří, dostane tričko AZ-kvízu, které ho opravňuje se bez absolvování konkurzu po roce opět přihlásit do soutěže.“

Jak jste se do AZ-kvízu dostal?

„Přihlásil jsem se do soutěže přes internet. Kdo se hlásí poprvé, musí za několik měsíců nejprve jet do Brna na konkurz. Protože jsem před 18 lety vyhrál všech pět kol, nemusel jsem tento konkurz absolvovat. Za několik měsíců mně zatelefonovala produkce, kdy mám přijet na natáčení.“

Jak probíhalo vlastní natáčení?

„Každý den se točí pět pokračování. Moderátoři pořadu jsou stejní od počátku – Aleš Zbořil a Eva Machourková. Přijel jsem do televizního studia v Brně ve čtvrtek odpoledne. Tam mně řekli, že mají dost účinkujících, takže budu soutěžit až v pátek. Podíval jsem se na jedno soutěžní kolo a šel jsem se ubytovat na sousední internát. Televize zřejmě už také šetří, protože dříve soutěžící spali v hotelu Continental. V pátek v 9 hodin jsem šel s dalšími třemi soutěžícími do maskérny. Potom ná-

sledovalo vylosování do dvojice a šli jsme do studia, kde jsme dostali mikrofony. Tam kameraman zjistil, že moje bílá čtverečková košile nevyhovuje, takže jsem se převlékl do červeného trička. Do půl jedné jsme natočili tři pokračování, v nichž jsem zvítězil. Po obědě technika vypověděla službu, takže jsme začali s hodinovým zpožděním. Nějak jsem ztratil koncentraci a vypadl jsem. Asi jsem přestal mít štěstí. Natáčení probíhalo 1. září a v televizi se čtyři pokračování soutěže s mou přítomností vysílaly v polovině října.“

Zasahuje režisér (střiháč) do záznamu soutěže?

„Režisér soutěž přerušuje, když se moderátor dopustí chyby nebo dojde k pochybám, jak vlastně zní správná odpověď. Protože vlastní vysílání soutěže má stanovený čas, musí občas dojít k úpravě. Někdy se zkracuje nebo prodlužuje finále. Jindy se natáčí dodatečně rozhovor s finalistou.“

Měl jste trému?

„Trému mívám před vlastní soutěží. Jakmile ale začne natáčení soutěže, nemám na trému čas. Člověk se musí soustředit na otázky a na taktiku. Ideální je, když znáte odpověď už při čtení otázky. Za ten krátký čas toho mnoho nevymyslíte. Každopádně doporučuji soutěžícím – neberte s sebou rodinné příslušníky, kteří vás budou rozptylovat. Člověk se potřebuje soustředit.“

Byl jste ještě v nějakých jiných televizních soutěžích?

„Kdysi jsem byl v Pyramidě, která se točila také v Brně. Na Nově jsem byl dvakrát v Riskuj!; jednou dost úspěšně. Na Primě jsem se zúčastnil před lety úspěšně vědomostní soutěže Kvíz show, kterou uváděl Vladimír Čech.“

Chystáte se na nějakou další soutěž?

„V říjnu jsem byl na konkurzu na Kavčích horách do soutěže Kde domov můj. Natáčení s Alešem Hárou má probíhat na konci ledna.“ Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně štěstí.

Ptala se: Vlasta Pavloušková